

§ 10.

Militaires Ophold paa et Sted som Tjenestegjørende skal ikke i og for sig kunne begrunde Erhvervelse af Forsørgelsesret i det Fattigdistrikt, hvor et saadant Ophold finder Sted; et heller vil det Fattigdistrikt, hvorunder en Person er hensat i et Fængsel eller i en Straffeanstalt, paa Grund deraf være underkastet nogen Forpligtelse til hans Forsørgelse. Under et slikt Ophold bliver Erhvervelsen af Hjemstedsret paa det Sted, hvor en Person i Forveien havde fast Ophold, ikke afbrudt, men ansees som hvilende, saa at det fortsættes efter den Paagjældendes Tilbagekomst. Forfaavidt som han paa den Tid, han kom i noget af foransførte Tilfælde, var bosat i et Fattigdistrikt, bliver det, naar hans Huusholdning og Næringsdrift der fortsættes, at ansee, som om han havde vedligeholdt sin Bopæl sammesteds.

§ 11.

Naar intet Sted kan udfindes, hvor en Person, som et Sted paa Færøerne findes trængende til offentlig Understøttelse, enten ved femaarigt Ophold eller ved sin Fødsel eller i Medhold af Bestemmelserne i §§ 2—10 har erhvervet Forsørgelsesret, skal han forsørges i det Fattigdistrikt, hvor han i de sidste 5 Aar længst, dog i det mindste i eet Aar, har opholdt sig.

§ 12.

Dersom end intet Sted kan udfindes, som den Paagjældendes Forsørgelse i Overensstemmelse med de foran forefætrene Regler kan paalægges, i hvilken Henseende den nødtvungne Undersøgelse bør anstilles, og intet Middel, der kunde lede til at opdage det rette Forsørgelsessted, lades usøgt, bliver der af Lagthinget forlods af Amtsfattigkassen at tillægge det Fattigdistrikt, hvor en saadan Person findes trængende, en billig Godtgørelse for de Udgifter, hans Forsørgelse vil medføre.

§ 13.

Enen, der ei endnu er trængende til Fattigunderstøttelse, maa bortvises fra det Fattigdistrikt, hvori han opholder sig, under det Paaskud, at han muligens i Tiden kunde blive Distriktet til Byrde. Ligesaalidet maa

noget, der behøver offentlig Forsørg og Understøttelse, bortflytte fra eller nødes til at forlade det Fattigdistrikt, hvori han opholder sig og hvor saadan Hjælp ydes ham, forinden det ved Brevverling med vedkommende Fattigdistrikt og i fornødent Fald ved Amtets eller Justitsministeriets Resolution er blevet bestemt, paa hvilket andet Sted han i Fremtiden bør forsørges.

§ 14.

Ligesom det paaligger det Fattigdistrikt, der vil fordrø Erstatning af et andet for den midlertidige Hjælp, som det har ydet en under sammes Forsørgelse hørende Person, uopholdelig derom at gjøre Anmeldelse til dette, og andrage paa Erstatning for dets Udlag og efter Omstændighederne paa hans Modtagelse, saasnart hans Transport kan finde Sted, saaledes bør det senest inden 6 Uger, efterat den midlertidig ydede Understøttelse er ophørt, sende Regning over de medgaaede Omkostninger, saafremt det ikke formedelst særegne Omstændigheder endnu maatte være umuligt at opgjøre samme. Forsømmelse af disse Forfatters Opsyndelse bevirker Tabet af Erstatningen, hvorfor da vedkommende Fattigbestyrelse, eller de af sammes Medlemmer, paa hvem Skylden særlig hviler, igjen bør holde Distriktet skadesløst.

Det Fattigdistrikt, af hvilket Erstatning for den midlertidige Hjælp eller en Trængendes Modtagelse begjæres, bør, saafremt det har Noget derimod at indvende, uopholdelig meddele det District, som har fremsat hiin Begjæring, sine Indvendinger, ligesom det og i modsat Fald strax bør gjøre de fornødne Skridt til Begjæringens Opsyndelse og derom give det sidstnævnte District Underretning.

§ 15.

Om der end ere Personer, som paa Grund af Familieforhold ere pligtige til at forsørge eller understøtte den, der udenfor sit Forsørgelses hjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog det Fattigdistrikt, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Besøftninger, holde sig til det forsør-